

योएलको पुस्तक र लाओडिकीयाको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली - संख्या तीन

रातो दाखमद्यको दाखबारी

Jeff Pippenger

2025-12-03

हामीले अधिल्लो लेखलाई यस प्रश्नसँग समाप्त गरेका थियौं, “यी अवधारणाहरू स्थापित भइसकेपछि यो प्रश्न उठ्न सक्छ कि 9/11 मा कसरी योएलको पुस्तक त्यो सन्देश बन्यो जसलाई पत्रसले पेन्तेकोस्तको दिनमा पहिचान गरेका थिए?”

पत्रसले यो चिन्हित गर्दै थिए कि पेन्तेकोस्तको दिनमा योएलको भविष्यवाणी पूरा भइरहेको थियो, जुन समयको एक यस्तो बिन्दु हो जसले पेन्तेकोस्तीय ऋतुको अन्त्यलाई चिह्नित गर्दछ। पेन्तेकोस्तीय ऋतुमा सुरुमा पवित्र आत्माको एक प्रगटीकरण थियो, र त्यसपछि अन्त्यमा पवित्र आत्माको अझ महान् प्रगटीकरण भयो। विश्वासद्वारा यो बुझ्दै कि बाइबल र स्पिरिट अफ प्रफेसी दुवैले योएललाई उत्तरवर्षाको समयसँग सम्बन्धित रूपमा लागू गर्छन्, हामी जान्न सक्छौं कि योएलको पुस्तक 9/11 मा वर्तमान सत्य बन्यो; र त्यो पुस्तकको प्रत्येक तत्त्वले 9/11 बाट आरम्भ हुने र सात अन्तिम विपत्तिहरूसम्म, तथा तिनीलाई समेत समेट्ने, भविष्यसूचक इतिहासबारे प्रत्यक्ष रूपमा बोल्नेछ, जसलाई योएलले “प्रभुको दिन” भनेर चिन्हित गर्दछ।

१८८८ द्वारा प्रतिरूपित गरिएझैं, ९/११ मा लाओडिकीया सन्देशको प्रस्तुति वर्तमान परीक्षात्मक सत्य बन्यो। यशैयाले उही सन्देशलाई अध्याय अन्ठाउन्नमा तुरहीको स्वरद्वारा परमेश्वरका जनहरूलाई तिनीहरूका अपराधहरू देखाउँदै प्रतिरूपित गर्छन्। जुन “दिन” मा यशैयाले आफ्नो स्वर तुरहीझैं बजाउन आरम्भ गर्छन्, त्यही दिन उनले दाखबारीको गीत गाउँछन्।

त्यस दिन तिमीहरूले त्यसको विषयमा यसो गाओ: रातो दाखमद्यको एउटा दाखबारी। म परमप्रभु त्यसको रक्षा गर्दछु; म त्यसलाई हरेक क्षण सिंचाइ गरिरहन्छु; कसैले त्यसलाई हानि नपुऱ्याओस् भनेर म त्यसलाई रातदिन जोगाइरहन्छु। ममा क्रोध छैन; लडाइँमा कसले मेरो विरुद्ध काँडा र झाडी खडा गरिदियो भने, म तिनीहरूमाथि बढेर जानेछु, म तिनीहरूलाई सँगै जलाईदिनेछु। अथवा उसले मेरो सामर्थ्य समातोस्, ताकि उसले मसँग मेल गरोस्; र उसले मसँग मेल गर्नेछ। उहाँले याकूबबाट आउनेहरूलाई जरा गाड्न लगाउनुहुनेछ; इस्राएल फुल्नेछ र कली लाग्नेछ, र संसारको सतहलाई फलले भरिदिनेछ। यशैया २७:२-६।

आधुनिक आत्मिक “इस्राएल उत्तरवर्षाको अवधिमा “फुल्नेछ, कोपिला लाग्नेछ, र संसारको सतहलाई फलले भरिदिनेछ,” किनकि अगुवा वर्षाले बोटलाई कोपिला लाग्न र फुल्न लगाउँछ, र पछिल्लो वर्षाले फल उत्पन्न गर्छ। ९/११ मा न्युयोर्कका भवनहरू ढलेका बेला प्रकाश १८ को पराक्रमी स्वर्गदूत ओर्लियो, र पछिल्लो वर्षा छर्किन थाल्यो। त्यस समयमा परमेश्वरका पहरेदारहरूले लाओडिसियाली मण्डलीलाई तुरही फुक्नुपर्ने थियो। परमेश्वरका मानिसहरूका पापहरूलाई चिनाउने यशैयाको सन्देश रातो मदिराको दाखबारीको गीत पनि हो। योएलको पहिलो अध्याय त्यही सन्देश हो।

परमप्रभुको वचन, जो पेशुएलका छोरा योएलकहाँ आयो।

यो सुनो, हे वृद्धजन हो, र देशका सबै बासिन्दाहरू हो, कान देओ। के यस्तो कुरा तिमीहरूका दिनहरूमा, वा तिमीहरूका पिताहरूका दिनहरूमा पनि भएको थियो? यसको वर्णन आफ्ना छोराछोरीहरूलाई गर, र तिमीहरूका छोराछोरीहरूले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई, अनि तिनीहरूका छोराछोरीहरूले अर्को पुस्तालाई भनून्।

पाल्मरकीराले छोडेको कुरा सलहले खाएको छ; र सलहले छोडेको कुरा क्यान्करकीराले खाएको छ; अनि क्यान्करकीराले छोडेको कुरा सुन्डीले खाएको छ।

हे मतवालाहरू, जागा होओ र विलाप गर; र हे दाखरस पिउने सबै जनहो, नयाँ दाखमद्यको कारण चिच्याओ; किनकि त्यो तिमीहरूका मुखबाट काटिएको छ।

किनकि एक जाति मेरो देशमाथि चढी आएको छ, बलियो र असंख्य, जसका दाँत सिंहका दाँतजस्ता छन्, र उसका दाहा महान् सिंहका दाहाजस्ता छन्। त्यसले मेरो दाखबारी उजाड पारेको छ, र मेरो अज्जीरको रूखको बोक्रा छिल्काइदिएको छ; त्यसले त्यसलाई पूरै नाङ्गो पारेर प्याँकिदिएको छ; त्यसका हाँगाहरू सेता भएका छन्। आफ्ना युवावस्थाका पतिको निम्ति भाइ-गा बाँधेकी कुमारीझैं विलाप गर। अन्नबलि र पेयबलि परमप्रभुको भवनबाट हटाइएका छन्; परमप्रभुका सेवक पुजारीहरू शोक गरिरहेका छन्। खेत उजाड भएको छ, भूमि विलाप गर्छ; किनकि अन्न नष्ट भएको छ; नयाँ दाखमद्य सुकिसकेको छ, तेल क्षीण भएको छ।

हे कृषकहरू, लज्जित होओ; हे दाखबारी हेरचाह गर्नेहरू, विलाप गर, गर्हुँ र जौको निम्ति; किनकि खेतको कटनी नष्ट भएको छ। दाखलता सुकेको छ, र नेभाराको रूख क्षीण भएको छ; अनारको रूख, खजूरको रूख पनि, र स्याउको रूख, अर्थात् खेतका सबै रूखहरू, ओइलाएका छन्; किनकि मानिसहरूका सन्तानहरूबाट आनन्द ओइलाएर गएको छ।

हे याजकहरू, आफ्ना कम्मर कस; र विलाप गर। हे वेदीका सेवकहरू, हाहाकार गर। आओ, हे मेरा परमेश्वरका सेवकहरू, टाट लगाई रातभरि सुतेर बस; किनकि अन्नबलि र पेयबलि तिमीहरूका परमेश्वरको भवनबाट रोकिन पुगेका छन्। एउटा उपवासलाई पवित्र ठहराओ, एउटा गम्भीर सभा बोलाओ; एल्डरहरू र देशका सबै बासिन्दाहरूलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको भवनमा भेला गर, र परमप्रभुतर्फ पुकारा गर। हाय, त्यो दिन! किनकि परमप्रभुको दिन नजिकै आएको छ, र त्यो सर्वशक्तिमानबाट आउने विनाशझैं आउनेछ। के अन्न हाम्रा आँखैअगाडि काटिएको छैन र? हो, हाम्रा परमेश्वरको भवनबाट आनन्द र हर्ष पनि हटाइएको छैन र? बीउ आफ्नै माटाका डल्लामुनि कुहिएको छ; भण्डारहरू उजाड पारिएका छन्; कोठारहरू भत्काइएका छन्; किनकि अन्न सुकेको छ। पशुहरू कसरी कराउँछन्! गाईवस्तुका बथानहरू व्याकुल भएका छन्, किनकि तिनीहरूका लागि चरन छैन; हो, भेडाका बगालहरू पनि उजाड पारिएका छन्।

हे परमप्रभु, म तपाईंलाई पुकार्नेछु; किनकि आगोले उजाड प्रदेशका चरनभूमिहरू निलिसकेको छ, र ज्वालाले खेतका सबै रूखहरू जलाइसकेको छ। वनका पशुहरू पनि तपाईंलाई पुकार्दछन्; किनकि जलका नदीहरू सुकिसकेका छन्, र आगोले उजाड प्रदेशका चरनभूमिहरू निलिसकेको छ। योएल १:१-२०।

योएलको पहिलो अध्यायले परमेश्वरको दाखबारीको विनाशलाई सम्बोधन गर्दछ। यशैयाले “त्यस दिन” लाई पछिल्लो वर्षा आरम्भ हुने दिनको रूपमा स्थापित गर्छन्, किनकि त्यस दिन बिरुवाहरू फूलन र कोपिला हाल्न थाल्छन्। यशैयाले हामीलाई परमेश्वरका जनहरूले “जरा हाल्नेछन्,” “फूलने र कोपिला हाल्नेछन्,” र पृथ्वीलाई “फल” ले भरिदिनेछन् भनी जानकारी दिनु, तीन चरणको प्रगतिशील इतिहासलाई चित्रित गर्नु हो। एउटा बिरुवाले जमिनमा “जरा हाल्छ।” त्यसैले “जरा हाल्नु” को अर्थ जमिनमाथि उभिनु हो, अर्थात् भुइँतलामा वा जगमाथि उभिनु। जो “याकूबबाट निस्केर” आउँछन्, तिनीहरूले “जरा हाल्छन्” र त्यसपछि तिनीहरूलाई “इसाएल” भनिन्छ। जो लाओडिकीया अनुभवबाट बाहिर निस्केर आउँछन्, तिनीहरूलाई त्यसपछि फिलाडेल्फियाली भनिन्छ, यद्यपि त्यो अनुभव कायम राख्नका लागि आइतबारको व्यवस्थामा अन्त्य हुने एउटा परीक्षा-प्रक्रियामा विजय आवश्यक पर्छ।

याकूब (हडप्पे) र इसाएल (विजयी हुने) बीचको भविष्यसूचक सम्बन्धले यो पहिचान गराउँछ कि 9/11 मा आधारहरूतर्फ फर्केर “जरा गाड्ने”हरूले त्यहीँ र त्यतिखेरै करारको सम्बन्धमा प्रवेश गरे। भविष्यसूचक दृष्टिले नाम परिवर्तन करारको प्रतीक हो, जसरी अब्रामबाट अब्राहाम, सारैबाट सारा, याकूबबाट इसाएल, र अरू उदाहरणहरूमा देखाइन्छ। उक्त पदमा, 9/11 मा पुराना आधारभूत सत्यहरूतर्फ फर्किएकाहरूले वर्षाले फूल र कोपिलाहरू उत्पन्न गर्न थालेकै बेला करारको सम्बन्धमा प्रवेश गरे। सन्डे कानुनको समयमा सारा संसार “फल”ले भरिनेछ, किनकि

त्यसबेला वर्षा कुनै परिमाणविना खन्याइनेछ।

यशैयाले यशैयासँग सहमत हुनुपर्छ, र निश्चय नै अन्य सबै अगमवक्ताहरूसँग पनि; तर यशैयाले तुरहीझैँ आफ्नो स्वर उचालेर दाखबारीको गीतको सन्दर्भमा लाओदिकीया सम्बन्धी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूलाई तिनीहरूका पापहरू देखाउनुपर्छ। त्यो गीत येशूले दाखबारीको दृष्टान्तमा गाउनुभयो। दाखबारीले उहाँलाई रुवायो, जब उहाँले कूसभन्दा अघि अन्तिम पटक यरूशलेमतिर दृष्टि लगाउनुभयो; किनकि उहाँलाई थाहा थियो कि प्राचीन इस्राएल आफ्नो अनुग्रह-अवधिको अन्त्यमा पुगेको थियो र परमेश्वरका करारबद्ध प्रजाको रूपमा तिनीहरूलाई छाडिदैं थियो। एकै समयमा, ख्रीष्टले त्यस्ता जनतासँग करारमा प्रवेश गर्दै हुनुहुन्थ्यो, जसले परमेश्वरको दाखबारीबाट उचित फलहरू ल्याउने थिए। आरम्भमा येशूको दाखबारीको कथा होस् वा अन्त्यमा येशूको, नयाँ करारका प्रजा बनेकाहरूले एक लाख चवालीस हजारको प्रतीकस्वरूप प्रतिनिधित्व गर्थे।

ख्रीष्टले यशैयाको दाखबारीसम्बन्धी भविष्यवाणीको विषयमा बोल्नुभयो, जसरी सिस्टर ह्याइटले पनि बोल्नुहुन्छ।

“दाखबारीको दृष्टान्त केवल यहूदी राष्ट्रमै मात्र लागू हुँदैन। यसमा हाम्रा लागि पनि शिक्षा छ। यस पुस्ताको मण्डलीलाई परमेश्वरले महान् विशेषाधिकारहरू र आशिषहरूले विभूषित गर्नुभएको छ, र उहाँ तिनअनुसारको फलको अपेक्षा गर्नुहुन्छ।” Christ’s Object Lessons, 296.

भविष्यवाणीको आत्माबाट अन्तिम कथनतर्फ लैजाने उक्त अंश पढ्नु शिक्षाप्रद हुन्छ।

“अध्याय 23—प्रभुको दाखबारी”

“यहूदी राष्ट्र”

“दुई छोराहरूको दृष्टान्तपछि दाखबारीको दृष्टान्त आयो। एउटामा, ख्रीष्टले यहूदी शिक्षकहरूका सामु आज्ञापालनको महत्त्व प्रस्तुत गर्नुभएको थियो। अर्कोमा, उहाँले इस्राएलमाथि उँडेलिएका समृद्ध आशिषहरूतर्फ आँल्याउनुभयो, र तीमध्ये परमेश्वरको तिनीहरूको आज्ञापालनमाथिको दाबी देखाउनुभयो। उहाँले तिनीहरूका सामु परमेश्वरको उद्देश्यको महिमा प्रस्तुत गर्नुभयो, जुन आज्ञापालनद्वारा तिनीहरूले पूरा गर्न सक्थे। भविष्यको आवरण हटाउँदै, उहाँले देखाउनुभयो कि उहाँको उद्देश्य पूरा गर्न असफल भएर सारा जातिले उहाँको आशिष गुमाउँदै थियो, र आफूमाथि विनाश ल्याउँदै थियो।”

“‘एक जना निश्चित घरधनी थिए,’ ख्रीष्टले भन्नुभयो, ‘जसले एउटा दाखबारी लगाए, त्यसलाई चारैतिर बारले घेरे, त्यसमा दाख निचोर्ने कुण्ड खने, एउटा धरहरा बनाए, र त्यसलाई किसानहरूलाई जिम्मा लगाएर टाढाको देशतिर गए।’”

यस दाखबारीको वर्णन अगमवक्ता यशैयाले यसरी गरेका छन्: “अब म मेरो प्रियतमका लागि उहाँको दाखबारीको विषयमा मेरो प्रियको एउटा गीत गाउनेछु। मेरो प्रियतमको एउटा अति उर्वर डाँडामा दाखबारी थियो; अनि उहाँले त्यसलाई बारले घेर्नुभयो, त्यसका ढुङ्गाहरू बटुली फाल्नुभयो, र त्यसमा उत्तम जातको दाख रोप्नुभयो, र त्यसको बीचमा एउटा धरहरा बनाउनुभयो, र त्यसमा एउटा दाख पेलने कोल पनि बनाउनुभयो; अनि त्यसले अङ्गुर फलाओस् भनी उहाँले अपेक्षा गर्नुभयो।” यशैया 5:1, 2।

कृषकले उजाड भूमिबाट एउटा जमिनको टुक्रा रोज्छ; त्यसलाई उसले बार लगाउँछ, सफा गर्छ, जोत्छ, र उत्कृष्ट लहराहरू रोप्छ, प्रशस्त फलको आशा गर्दै। असंस्कृत उजाड भूमिमाथि यसको उत्कृष्टताद्वारा, त्यसको खेतीमा गरिएको आफ्नो हेरचाह र परिश्रमको परिणाम देखाएर यसले आफ्नो सम्मान बढाओस् भन्ने उसले अपेक्षा गर्दछ। त्यसरी नै परमेश्वरले संसारबाट एक जातिलाई ख्रीष्टद्वारा तालिम र शिक्षा दिइनेका लागि चुननुभएको थियो। अगमवक्ताले भन्छन्, ‘सेनाहरूका परमप्रभुको दाखबारी इस्राएलको घराना हो, र यहूदाका मानिसहरू उहाँको रमाइलो बिरुवा हुन्।’ यशैया 5:7। यस जातिमाथि परमेश्वरले महान् विशेषाधिकारहरू प्रदान गर्नुभएको थियो, उहाँको प्रशस्त भलाइबाट तिनीहरूलाई धनी रूपमा आशिष दिँदै। उहाँले तिनीहरूले फल फलाएर उहाँको आदर गर्नेछन् भनी आशा गर्नुभयो। तिनीहरूले उहाँको राज्यका सिद्धान्तहरू प्रकट गर्नुपर्ने थियो। पतित, दुष्ट संसारको

बीचमा तिनीहरूले परमेश्वरको चरित्रको प्रतिनिधित्व गर्नुपर्ने थियो।

“प्रभुको दाखबारीको रूपमा उनीहरूले अन्यजाति जातिहरूको भन्दा सर्वथा भिन्न फल फलाउनुपर्ने थियो। यी मूर्तिपूजक मानिसहरूले आफूलाई दुष्टता गर्नमा समर्पित गरेका थिए। हिंसा र अपराध, लोभ, अत्याचार, र अत्यन्त भ्रष्ट आचरणहरूलाई कुनै रोकटोकविना गरिन्थ्यो। अधर्म, पतन, र दुःख भ्रष्ट वृक्षका फलहरू थिए। यसको स्पष्ट विपरीत, परमेश्वरको रोपाइँको दाखलतामा फल्ने फल हुनुपर्ने थियो।”

यहूदी राष्ट्रको विशेषाधिकार थियो कि मोशालाई प्रकट गरिएको स्वरूपमा परमेश्वरको चरित्रको प्रतिनिधित्व गर्नु। मोशाको प्रार्थना, “मलाई तपाईँको महिमा देखाइदिनुहोस्,” को उत्तरमा प्रभुले प्रतिज्ञा गर्नुभयो, “म मेरो सारा भलाइ तेरो सामुबाट पार गराउनेछु।” प्रस्थान 33:18, 19। “अनि परमप्रभु तिनको सामुबाट बित्नुभयो, र घोषणा गर्नुभयो, परमप्रभु, परमप्रभु परमेश्वर, कृपालु र अनुग्रहकारी, धैर्यवान्, भलाइ र सत्यतामा प्रशस्त, हजारौंमाथि कृपा राख्ने, अधर्म, अपराध र पाप क्षमा गर्ने।” प्रस्थान 34:6, 7। यही फल परमेश्वरले आफ्ना जनहरूबाट चाहनुभएको थियो। तिनीहरूको चरित्रको शुद्धतामा, तिनीहरूको जीवनको पवित्रतामा, तिनीहरूको कृपा, प्रेममय दयालुता र करुणामा, तिनीहरूले “परमप्रभुको व्यवस्था सिद्ध छ, आत्मालाई पुनर्स्थापित गर्ने” भनी देखाउनुपर्ने थियो। भजनसंग्रह 19:7।

“यहूदी राष्ट्रद्वारा सबै जातिहरूलाई प्रशस्त आशिष् प्रदान गर्नु परमेश्वरको उद्देश्य थियो। इस्राएलद्वारा उहाँको ज्योति सारा संसारमा फैलिनका लागि बाटो तयार पारिनु थियो। संसारका राष्ट्रहरूले भ्रष्ट आचरणहरूको अनुसरण गर्दा परमेश्वरको ज्ञान गुमाएका थिए। तैपनि आफ्नो कृपामा परमेश्वरले तिनीहरूलाई अस्तित्वबाट मेटाइदिनुभएन। उहाँले आफ्नो मण्डलीद्वारा तिनीहरूलाई उहाँसँग परिचित हुने अवसर दिने अभिप्राय गर्नुभयो। उहाँले आफ्नो प्रजाद्वारा प्रकट गरिएका सिद्धान्तहरू मानिसमा परमेश्वरको नैतिक स्वरूप पुनर्स्थापित गर्ने साधन बनून् भनी ठहर गर्नुभयो।”

“यस उद्देश्यको पूरा हुनका लागि नै परमेश्वरले अब्राहामलाई उसका मूर्तिपूजक कुटुम्बजनबाट बाहिर बोलाउनुभयो र कनान देशमा बस्न आज्ञा दिनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, ‘म तँबाट एउटा महान् जाति बनाउनेछु, र म तँलाई आशीर्वाद दिनेछु, र तेरो नाउँ महान् बनाउनेछु; अनि तँ आशिष् हुनेछस्।’ उत्पत्ति 12:2।”

अब्राहामका सन्तानहरू, याकूब र उनका सन्ततिहरूलाई मिश्रमा लगियो, ताकि त्यस महान् र दुष्ट राष्ट्रको बीचमा तिनीहरूले परमेश्वरको राज्यका सिद्धान्तहरू प्रकट गर्न सकून्। यूसुफको सत्यनिष्ठा र सम्पूर्ण मिश्रवासीहरूको प्राणरक्षा गर्न उनले गरेको अद्भुत कार्य ख्रीष्टको जीवनको एक प्रतिनिधित्व थियो। मोशा र अरू धेरै जना परमेश्वरका साक्षीहरू थिए।

“मिस्रबाट इस्राएललाई बाहिर ल्याउँदा, प्रभुले फेरि आफ्नो शक्ति र आफ्नो कृपा प्रकट गर्नुभयो। दासत्वबाट तिनीहरूको उद्धारमा उहाँका आश्चर्यकर्महरू, र उजाडस्थानमा तिनीहरूको यात्राको क्रममा तिनीहरूसित गरिएका उहाँका व्यवहारहरू केवल तिनीहरूको हितका निम्ति मात्र थिएनन्। यी वरपरका जातिहरूका लागि दृष्टान्तस्वरूप शिक्षा हुनुपर्ने थिए। प्रभुले आफूलाई सबै मानवीय अधिकार र महानताभन्दा उच्च परमेश्वरको रूपमा प्रकट गर्नुभयो। आफ्ना जनहरूको पक्षमा उहाँले गर्नुभएका चिन्हहरू र अचम्मका कामहरूले प्रकृतिमाथि र प्रकृतिको पूजा गर्नेहरूमध्ये सबैभन्दा महान् हरूमाथि उहाँको शक्ति देखाए। परमेश्वर घमण्डी मिस्रदेशमाथि यसरी जानुभयो, जसरी उहाँ अन्तिम दिनहरूमा पृथ्वीमाथि जानुहुनेछ। आगो, आँधी, भूकम्प, र मृत्युका साथ महान् ‘म हुँ’ ले आफ्ना जनहरूलाई उद्धार गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई दासत्वको देशबाट बाहिर निकाल्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई ‘त्यो ठूलो र डरलाग्दो उजाडस्थान, जहाँ विषालु सर्पहरू, बिच्छीहरू, र खडेरी थियो’ हुँदै डोच्याउनुभयो। व्यवस्था 8:15। उहाँले तिनीहरूका लागि ‘कडा चट्टानबाट’ पानी निकालिदिनुभयो, र तिनीहरूलाई ‘स्वर्गको अन्न’ खुवाउनुभयो। भजनसंग्रह 78:24। ‘किनकि,’ मोशाले भने, ‘परमप्रभुको भाग उहाँकै प्रजा हो; याकूब उहाँको उत्तराधिकारको अंश हो। उहाँले उसलाई मरुभूमिको देशमा, र सुनसान कराइरहने उजाडस्थानमा भेट्याउनुभयो; उहाँले उसलाई चारैतिर डोच्याउनुभयो, उहाँले उसलाई शिक्षा दिनुभयो, उहाँले उसलाई आफ्नै आँखाको नानीझैं जोगाइराख्नुभयो। जसरी गरुडले आफ्नो गुँड चलायमान गराउँछ, आफ्ना

बच्चाहरूमाथि फर्फराउँछ, आफ्ना पखेटाहरू फैलाउँछ, तिनीहरूलाई उठाउँछ, र आफ्नै पखेटामाथि बोकेर लैजान्छ; त्यसरी नै परमप्रभुले मात्र उसलाई डोच्याउनुभयो, र उहाँसँग कुनै पराया देवता थिएन।' व्यवस्था 32:9-12। यसरी उहाँले तिनीहरूलाई आफूकहाँ ल्याउनुभयो, ताकि तिनीहरू सर्वोच्च परमेश्वरको छायांमुनि बसोबास गर्न सकून्।"

"मरुभूमिमा इस्राएलका सन्तानहरूको यात्रामा ख्रीष्ट तिनीहरूका अगुवा हुनुहुन्थ्यो। दिनमा बादलको स्तम्भभित्र आच्छादित भई र रातमा आगोको स्तम्भभित्र रहनुहुँदै उहाँले तिनीहरूलाई नेतृत्व गर्नुभयो र मार्गदर्शन गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई मरुभूमिका संकटहरूबाट जोगाउनुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई प्रतिज्ञाको देशमा ल्याउनुभयो, र परमेश्वरलाई नचिन्ने सबै जातिहरूका सामु उहाँले इस्राएललाई आफ्नै चुनिएका अधिकारस्वरूप, प्रभुको दाखबारीका रूपमा स्थापित गर्नुभयो।"

"परमेश्वरका वचनहरू यही जातिलाई सुम्पिएका थिए। उहाँका व्यवस्थाका आज्ञाहरूद्वारा उनीहरू घेरिएका थिए—सत्य, न्याय, र पवित्रताका अनन्त सिद्धान्तहरूले। यी सिद्धान्तहरूमा आज्ञापालन नै उनीहरूको सुरक्षा हुनेथियो, किनकि यसले उनीहरूलाई पापपूर्ण आचरणद्वारा आफैंलाई नष्ट गर्नबाट बचाउनेथियो। अनि दाखबारीमा रहेको मीनारझैं, परमेश्वरले देशको बीचमा आफ्नो पवित्र मन्दिर स्थापित गर्नुभयो।"

"ख्रीष्ट तिनीहरूका शिक्षक हुनुहुन्थ्यो। जसरी उहाँ उजाडस्थानमा तिनीहरूसँग हुनुहुन्थ्यो, त्यसरी नै उहाँ अझै पनि तिनीहरूका गुरु र अगुवा हुनुपर्ने थियो। पवित्रस्थान र मन्दिरमा उहाँको महिमा अनुग्रहासनमाथि रहेको पवित्र शेकिनाहमा वास गर्थ्यो। तिनीहरूका निम्ति उहाँले निरन्तर आफ्नो प्रेम र धैर्यको वैभव प्रकट गर्नुहुन्थ्यो।"

"परमेश्वरले आफ्ना प्रजा इस्राएललाई प्रशंसा र महिमाको पात्र बनाउन चाहनुहुन्थ्यो। उहाँले तिनीहरूलाई प्रत्येक आध्यात्मिक विशेषाधिकार दिनुभयो। उहाँले तिनीहरूबाट त्यस्तो चरित्रको निर्माणका निम्ति हितकर कुनै पनि कुरा रोक्नुभएन, जसले तिनीहरूलाई उहाँकै प्रतिनिधि बनाओस्।"

परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति तिनीहरूको आज्ञापालनले तिनीहरूलाई संसारका राष्ट्रहरूका सामुन्ने समृद्धिका आश्चर्य बनाउनेथियो। जसले तिनीहरूलाई सबै प्रकारका कुशल शिल्पकार्यमा बुद्धि र दक्षता दिन सक्नुहुन्थ्यो, उहाँ तिनीहरूको शिक्षक भइरहनुहुनेथियो, र आफ्ना व्यवस्थाहरूको आज्ञापालनद्वारा तिनीहरूलाई गौरवान्वित र उन्नत तुल्याउनुहुनेथियो। यदि आज्ञाकारी भए, तिनीहरू अन्य राष्ट्रहरूलाई पीडित तुल्याउने रोगहरूबाट सुरक्षित राखिनेथिए, र बौद्धिक शक्तिको स्फूर्तिसहित आशिषित हुनेथिए। परमेश्वरको महिमा, उहाँको ऐश्वर्य र शक्ति, तिनीहरूको सम्पूर्ण समृद्धिमा प्रकट हुनुपर्नेथियो। तिनीहरू याजकहरू र राजकुमारहरूको एक राज्य हुनुपर्नेथियो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई पृथ्वीमा सबैभन्दा महान् राष्ट्र बन्नका लागि आवश्यक हरेक सुविधा प्रदान गर्नुभयो।

"अत्यन्त स्पष्ट रूपमा ख्रीष्टले मोशाद्वारा तिनीहरूका सामुन्ने परमेश्वरको उद्देश्य राखिदिनुभएको थियो, र तिनीहरूको समृद्धिका सर्तहरू स्पष्ट पारिदिनुभएको थियो। उहाँले भन्नुभयो, 'तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरका निम्ति एक पवित्र प्रजा हो'; 'पृथ्वीको सतहमाथि भएका सबै जातिहरूभन्दा माथि, आफ्नै विशेष प्रजा हुनलाई परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई चुन्नुभएको छ।... यसकारण जानि राख, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर, उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ, विश्वासयोग्य परमेश्वर, जसले उहाँलाई प्रेम गर्नेहरू र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरूसित हजारौं पुस्तासम्म करार र कृपा कायम राख्नुहुन्छ।... यसैले आज म तिमीहरूलाई आज्ञा गरिरहेका आज्ञाहरू, विधिहरू, र न्यायादेशहरू पालन गरी पूरा गर्नु। त्यसैले यस्तो हुनेछ, यदि तिमीहरूले यी न्यायादेशहरूमा ध्यान दियो, तिनीहरूलाई पालन गर्नु, र तिनीहरूअनुसार चल्नु भने, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका पितृहरूलाई शपथ गर्नुभएको करार र कृपा तिमीहरूप्रति कायम राख्नुहुनेछ; अनि उहाँले तिमीहरूलाई प्रेम गर्नुहुनेछ, आशीष दिनुहुनेछ, र वृद्धि गराउनुहुनेछ; उहाँले तिमीहरूको गर्भको फल, तिमीहरूको भूमिको फल, तिमीहरूको अन्न, तिमीहरूको दाखमद्य, र तिमीहरूको तेल, तिमीहरूका गाईवस्तुको वृद्धि, र तिमीहरूका भेडाबाख्राका बगाललाई पनि आशीष दिनुहुनेछ, त्यस देशमा जुन उहाँले तिमीहरूका पितृहरूलाई तिमीहरूलाई दिन्छु भनी शपथ गर्नुभएको थियो। तिमीहरू सबै जातिहरूभन्दा बढ्ता आशीषित

हुनेछौ।... अनि परमप्रभुले तिमीहरूबाट सबै रोग हटाइदिनुहुनेछ, र मिश्रका ती कुनै पनि दुष्ट रोगहरू, जुन तिमीहरूले जानेका छौ, तिमीहरूमाथि राख्नुहुनेछैन।' व्यवस्था 7:6, 9, 11-15."

"यदि तिनीहरूले उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्थे भने, परमेश्वरले तिनीहरूलाई गहुँको उत्तम अन्न दिने, र चट्टानबाट मह निकालेर खुवाउने प्रतिज्ञा गर्नुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई दीर्घायुले तृप्त पार्नुहुनेथियो, र आफ्नो मुक्ति देखाउनुहुनेथियो।"

"परमेश्वरप्रति अनाज्ञाकारिताको कारण आदम र हव्वाले अदन गुमाएका थिए, र पापको कारणले सारा पृथ्वी श्रापित भएको थियो। तर यदि परमेश्वरका प्रजाले उहाँको निर्देशनअनुसार चले भने, तिनीहरूको भूमि फेरि उर्वरता र सौन्दर्यमा पुनर्स्थापित हुनेथियो। भूमिको खेतीसम्बन्धी निर्देशन परमेश्वर स्वयंले तिनीहरूलाई दिनुभएको थियो, र त्यसको पुनर्स्थापनामा तिनीहरूले उहाँसँग सहकार्य गर्नुपर्नेथियो। यसरी, परमेश्वरको नियन्त्रणअन्तर्गत रहेको सारा देश आत्मिक सत्यको एक दृष्टान्त बन्नेथियो। जसरी उहाँका प्राकृतिक नियमहरूको आज्ञापालनमा पृथ्वीले आफ्ना बहुमूल्य उपज उत्पन्न गर्नेथियो, त्यसरी नै उहाँको नैतिक व्यवस्थाको आज्ञापालनमा मानिसहरूका हृदयले उहाँको चरित्रका गुणहरू प्रतिबिम्बित गर्नुपर्नेथियो। जीवित परमेश्वरको सेवा र आराधना गर्नेहरूको श्रेष्ठता अन्यजातिहरूले समेत स्वीकार गर्नेथे।"

"‘हेर,’ मोशाले भने, ‘परमप्रभु मेरा परमेश्वरले मलाई आज्ञा गर्नुभएअनुसार मैले तिमीहरूलाई विधि र न्यायहरू सिकाएको छु, ताकि तिमीहरू त्यो देशमा, जहाँ तिमीहरू त्यसलाई अधिकार गर्न जाँदैछौ, त्यस्तै गरी पालन गर। यसकारण तिनलाई मान र पालन गर; किनकि जातिहरूका दृष्टिमा, जसले यी सबै विधिहरू सुन्नेछन्, यही तिमीहरूको बुद्धि र समझ हुनेछ, र तिनीहरूले भन्नेछन्, निश्चय नै यो महान् जाति बुद्धिमान् र समझदार प्रजा हो। किनकि कुन यस्तो महान् जाति छ, जसको देवता तिनीहरूका यति नजिक होस्, जसरी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर हामीले उहाँलाई पुकार्ने सबै कुरामा हाम्रा नजिक हुनुहुन्छ? अनि कुन यस्तो महान् जाति छ, जससँग यस्ता धर्म विधि र न्यायहरू छन्, जस्तै यो सारा व्यवस्था, जुन म आज तिमीहरूका सामु राख्दैछु?’ व्यवस्था 8:4-11"

"इसाएलका सन्तानहरूले परमेश्वरले तिनीहरूका लागि नियुक्त गर्नुभएको सम्पूर्ण भूभाग अधीनमा लिनुपर्ने थियो। सच्चा परमेश्वरको आराधना र सेवालाई अस्वीकार गर्ने ती जातिहरूलाई तिनीहरूको अधिकारबाट वञ्चित गरिनुपर्ने थियो। तर इसाएलद्वारा उहाँको चरित्रको प्रकाशनमार्फत मानिसहरू उहाँतर्फ आकर्षित होऊन् भन्ने परमेश्वरको उद्देश्य थियो। सारा संसारलाई सुसमाचारको निमन्त्रणा दिइनुपर्ने थियो। बलिदानसम्बन्धी सेवाको शिक्षाद्वारा ख्रीष्टलाई जातिहरूका सामु उच्च पारिनुपर्ने थियो, र उहाँतर्फ हेर्ने सबै जीवित रहने थिए। कनानी रहाब र मोआबी रूथले झैं, मूर्तिपूजाबाट फर्केर सच्चा परमेश्वरको आराधनातर्फ आउने सबैले उहाँका चुनिएका मानिसहरूसँग आफूलाई एकताबद्ध गर्नुपर्ने थियो। इसाएलको संख्या वृद्धि हुँदै जाँदा तिनीहरूले आफ्ना सिमाना विस्तार गर्दै जानुपर्ने थियो, यहाँसम्म कि तिनीहरूको राज्यले संसारलाई नै समेटोस्।"

"परमेश्वरले सबै जाति-जनतालाई आफ्नो दयामय शासनअन्तर्गत ल्याउन चाहनुहुन्थ्यो। उहाँले पृथ्वी आनन्द र शान्तिले परिपूर्ण होस् भन्ने चाहनुहुन्थ्यो। उहाँले मानिसलाई सुखका लागि सृष्टि गर्नुभयो, र उहाँ मानव हृदयहरूलाई स्वर्गीय शान्तिले परिपूर्ण पार्न उत्कट अभिलाषा गर्नुहुन्छ। उहाँले यहाँका परिवारहरू माथिको महान् परिवारको प्रतीक बनून् भन्ने चाहनुहुन्छ। "

"तर इसाएलले परमेश्वरको उद्देश्य पूरा गरेन। प्रभुले घोषणा गर्नुभयो, ‘मैले तँलाई उत्तम दाखको बोट, सर्वथा शुद्ध बीउ रोपेको थिएँ; तब कसरी तँ मेरो निम्ति पराई दाखको निकृष्ट बोटमा परिणत भइस्?’ यर्मिया 2:21। ‘इसाएल एउटा रिक्त दाखलता हो; त्यसले आफ्नै निम्ति फल फलाउँछ।’ होशे 10:1। ‘अब हे यरूशलेमका बासिन्दाहरू र यहूदाका मानिसहरू हो, म बिन्ती गर्छु, मेरो र मेरो दाखबारीको बीचमा न्याय गर। मेरो दाखबारीका निम्ति मैले नगरेको अझ के गर्न सकिन्थ्यो? जब मैले त्यसले अङ्कुर फलाओस् भनेर हेरेँ, तब त्यसले किन जङ्गली अङ्कुर फलायो? अब आओ, म तिमीहरूलाई बताउनेछु, म मेरो दाखबारीसँग के गर्नेछु: म त्यसको बार हटाइदिनेछु, र त्यो निलेर नष्ट पारिनेछ; म त्यसको पर्खाल भत्काइदिनेछु, र त्यो कुल्चिदिनेछ; म त्यसलाई उजाड बनाइदिनेछु; त्यसलाई न त छाँटिनेछ, न त कोडिनेछ; तर त्यसमा काँडाझार र काँडाहरू उम्रनेछन्; म बादलहरूलाई पनि आज्ञा

दिनेछु कि तिनीहरूले त्यसमाथि पानी नपारून्। किनकि ... उहाँले न्यायको आशा गर्नुभएको थियो, तर हेर, अत्याचार; धार्मिकताको आशा गर्नुभएको थियो, तर हेर, आर्तनाद।' यशैया 5:3-7।"

"प्रभुले मोशामार्फत आफ्ना प्रजाको सामु अविश्वासयोग्यताको परिणाम राखिदिनुभएको थियो। उहाँको करार पालन गर्न अस्वीकार गरेर तिनीहरूले आफूलाई परमेश्वरको जीवनबाट अलग गर्ने थिए, र उहाँको आशीर्वाद तिनीहरूमा आउन सक्ने थिएन। 'सावधान रह,' मोशाले भने, 'कि आज म तँलाई आज्ञा गरिरहेको उहाँका आज्ञाहरू, उहाँका न्यायहरू, र उहाँका विधिहरू नपालन गरेर तँ परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई नभुलोस्: नत्र जब तँ खाएर तृप्त हुन्छस्, र सुन्दर घरहरू बनाउँछस्, र तिनमा बास बस्छस्; अनि जब तेरा गाईवस्तु र भेडाबाख्रा बढ्छन्, र तेरो चाँदी र सुन बढ्छ, र तँसँग भएका सबै कुरा बढ्छन्; तब तेरो हृदय अहङ्कारी होस्, र तँ परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई बिर्सिस्.... अनि तँले आफ्नो हृदयमा भनिस्, मेरो शक्तिले र मेरो हातको सामर्थ्यले मलाई यो सम्पत्ति प्राप्त गराएको हो.... अनि यस्तो हुनेछ, यदि तँले कुनै पनि हालतमा परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई बिर्सिस्, र अन्य देवताहरूको पछि लागिस्, र तिनीहरूको सेवा गरिस्, र तिनीहरूलाई दण्डवत् गरिस्, भने म आज तिमीहरूका विरुद्ध साक्षी दिन्छु कि तिमीहरू निश्चय नै नष्ट हुनेछौ। जसरी परमप्रभुले तिमीहरूका सामु नष्ट गर्नुहुने जातिहरू नष्ट हुन्छन्, त्यसरी नै तिमीहरू पनि नष्ट हुनेछौ; किनकि तिमीहरू परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको वाणीप्रति आज्ञाकारी हुन चाहनेौ।' व्यवस्था 8:11-14, 17, 19, 20।"

यो चेतावनी यहूदी जनताले ग्रहण गरेनन्। तिनीहरूले परमेश्वरलाई बिर्सिए, र उहाँका प्रतिनिधिहरूको रूपमा आफ्ना उच्च विशेषाधिकारबाट दृष्टि गुमाए। तिनीहरूले प्राप्त गरेका आशिषहरूले संसारलाई कुनै आशिष ल्याएनन्। तिनीहरूका सबै लाभहरू आफ्नै महिमाकरणका लागि अपनाइए। तिनीहरूले परमेश्वरलाई उहाँले तिनीहरूबाट अपेक्षा गर्नुभएको सेवा लुटे, र आफ्ना सहमानवहरूलाई धार्मिक मार्गदर्शन तथा पवित्र उदाहरणबाट पनि वञ्चित गरे। जलप्रलयअघिको संसारका बासिन्दाहरूझैँ, तिनीहरूले आफ्ना दुष्ट हृदयका हरेक कल्पनालाई अनुसरण गरे। यसरी तिनीहरूले पवित्र कुराहरूलाई एउटा प्रहसनजस्तो देखाए, यसो भन्दै, 'परमप्रभुको मन्दिर, परमप्रभुको मन्दिर, यिनै हुन्' (यर्मिया 7:4), जबकि त्यही समयमा तिनीहरूले परमेश्वरको चरित्रलाई गलत रूपमा प्रस्तुत गरिरहेका थिए, उहाँको नाउँको अपमान गरिरहेका थिए, र उहाँको पवित्रस्थानलाई अशुद्ध तुल्याइरहेका थिए।

प्रभुको दाखबारीको हेरचाह गर्ने जिम्मा दिइएका किसानहरू आफ्ना सुम्पिएको भरोसाप्रति अविश्वासी ठहरिए। पूजाहारीहरू र शिक्षकहरू जनताका विश्वासयोग्य शिक्षाकर्ता भएनन्। तिनीहरूले परमेश्वरको भलाइ र कृपालाई, तथा उहाँले तिनीहरूको प्रेम र सेवामाथि राख्नुभएको दाबीलाई, तिनीहरूको सामुन्ने कायम राखेनन्। यी किसानहरूले आफ्नै महिमा खोजे। तिनीहरूले दाखबारीका फलहरू आफ्नै अधिकारमा लिन चाहन्थे। तिनीहरूको अभिप्राय ध्यान र आदर आफ्नैतर्फ आकर्षित गर्नु थियो।

"इस्राएलका यी अगुवाहरूको दोष साधारण पापीको दोषजस्तो थिएन। यी मानिसहरू परमेश्वरप्रति अत्यन्त गम्भीर दायित्वअन्तर्गत उभिएका थिए। तिनीहरूले 'परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ' भनी शिक्षा दिने र कठोर आज्ञापालनलाई आफ्नो व्यवहारिक जीवनमा उतार्ने प्रतिज्ञा गरेका थिए। तर यसो गर्नुको सट्टा तिनीहरूले धर्मशास्त्रलाई विकृत पारिरहेका थिए। तिनीहरूले मानिसहरूमाथि गद्दौँ भारहरू राखे, जीवनका प्रत्येक पाइलासम्म फैलिएका विधि-विधानहरू लागू गरे। मानिसहरू निरन्तर अशान्तिमा बस्थे, किनकि रब्बीहरूले निर्धारण गरेका मागहरू तिनीहरूले पूरा गर्न सक्दैनथे। जब तिनीहरूले मानिसहरूले बनाएका आज्ञाहरू पालन गर्न असम्भव देखे, तब परमेश्वरका आज्ञाहरूका सम्बन्धमा तिनीहरू लापरवाह भए।"

"परमप्रभुले आफ्ना जनहरूलाई सिकाउनुभएको थियो कि उहाँ नै दाखबारीका मालिक हुनुहुन्छ, र तिनीहरूका सबै सम्पत्तिहरू उहाँकै निम्ति प्रयोग गरिनुपर्ने विश्वासस्वरूप तिनीहरूलाई सुम्पिएका थिए। तर पूजाहारीहरू र शिक्षकहरूले आफ्नो पवित्र पदको काम यसरी पूरा गरेनन्, मानौँ तिनीहरू परमेश्वरको सम्पत्तिको व्यवस्थापन गरिरहेका हुन्। तिनीहरू उहाँको कामको उन्नतिका लागि तिनीहरूलाई सुम्पिएका साधनहरू र सुविधाहरूबाट उहाँलाई योजनाबद्ध रूपमा ठगिरहेका थिए। तिनीहरूको लोभ र लालचले गर्दा तिनीहरू अन्यजातिहरूका दृष्टिमा समेत घृणित भए। यसरी अन्यजाति संसारलाई परमेश्वरको चरित्र र उहाँको राज्यका व्यवस्थाहरूको गलत

अर्थ लगाउने अवसर दिइयो।”

“पिताको हृदय लिएर परमेश्वरले आफ्ना प्रजालाई सहन गर्नुभयो। उहाँले प्रदान गरिएका कृपाहरू र फिर्ता लिइएका कृपाहरूद्वारा तिनीहरूसित बिन्ती गर्नुभयो। धैर्यपूर्वक उहाँले तिनीहरूका पापहरू तिनीहरूको सामु राख्नुभयो, र सहनशीलतामा तिनीहरूको स्वीकारोक्तिको प्रतीक्षा गर्नुभयो। किसानहरूमाथि परमेश्वरको दाबीलाई जोड दिन अगमवक्ताहरू र सन्देशवाहकहरू पठाइए; तर स्वागत गरिनुको सट्टा तिनीहरूलाई शत्रुजस्तै व्यवहार गरियो। किसानहरूले तिनीहरूलाई सताए र मारिदिए। परमेश्वरले अझ अन्य सन्देशवाहकहरू पनि पठाउनुभयो, तर तिनीहरूले पहिलोहरूजस्तै व्यवहार पाए, केवल यति मात्र कि किसानहरूले अझ बढी दृढ घृणा प्रकट गरे।”

“अन्तिम उपायस्वरूप परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई पठाउनुभयो, यसो भन्दै, ‘तिनीहरूले मेरा पुत्रको आदर गर्नेछन्।’ तर तिनीहरूको प्रतिरोधले तिनीहरूलाई प्रतिशोधी बनाएको थियो, र तिनीहरूले आपसमा भने, ‘यही उत्तराधिकारी हो; आओ, हामी उहाँलाई मारिदिऔं, र उहाँको पैतृक सम्पत्तिमाथि अधिकार जमाऔं।’ तब हामी दाखबारीको उपभोग गर्न छाडिनेछौं, र फलको विषयमा हामीलाई जे मन पर्छ त्यही गर्नेछौं।”

“यहूदी शासकहरूले परमेश्वरलाई प्रेम गर्दैनथे; त्यसकारण तिनीहरूले आफूलाई उहाँबाट अलग पारे, र न्यायपूर्ण मेलमिलापका लागि उहाँका सबै प्रस्तावहरू अस्वीकार गरे। ख्रीष्ट, परमेश्वरका प्रिय, दाखबारीका मालिकका अधिकारहरू प्रतिपादन गर्न आउनुभयो; तर किसानहरूले उहाँलाई प्रकट तिरस्कारका साथ व्यवहार गरे, यसो भन्दै, हामी यस मानिसलाई हामीमाथि शासन गर्न दिनेछैनौं। तिनीहरूले ख्रीष्टको चरित्रको सौन्दर्यसँग डाह गरे। उहाँको शिक्षा दिने ढङ्ग तिनीहरूको भन्दा धेरै उच्च थियो, र तिनीहरू उहाँको सफलतादेखि भयभीत भए। उहाँले तिनीहरूसँग आपत्ति जनाउनुभयो, तिनीहरूको कपटलाई उघाउँदै, र तिनीहरूको आचरणको निश्चित परिणाम तिनीहरूलाई देखाउँदै। यसले तिनीहरूलाई उन्मत्त तुल्यायो। तिनीहरू ती हप्काइहरूका कारण जलिरहे, जसलाई तिनीहरूले चुप लगाउन सक्दैनथे। ख्रीष्टले निरन्तर प्रस्तुत गर्नुभएको धार्मिकताको उच्च मापदण्डलाई तिनीहरूले घृणा गरे। तिनीहरूले देखे कि उहाँको शिक्षाले तिनीहरूलाई त्यस्तो अवस्थामा पुऱ्याइरहेको थियो जहाँ तिनीहरूको स्वार्थ नाङ्गो पारिने थियो, र तिनीहरूले उहाँलाई मार्ने निश्चय गरे। तिनीहरूले उहाँको सत्यनिष्ठा र भक्तिको उदाहरणलाई, साथै उहाँले गर्नुहुने हरेक काममा प्रकट भएको उच्च आध्यात्मिकतालाई घृणा गरे। उहाँको समग्र जीवन नै तिनीहरूको स्वार्थमाथिको एक धिक्कार थियो, र जब अन्तिम परीक्षा आयो—त्यो परीक्षा, जसको अर्थ अनन्त जीवनका लागि आज्ञाकारिता वा अनन्त मृत्युका लागि अनाज्ञाकारिता थियो—तब तिनीहरूले इस्राएलका पवित्र जनलाई अस्वीकार गरे। जब तिनीहरूलाई ख्रीष्ट र बरअब्बासमध्ये एकलाई छान्न भनियो, तिनीहरूले कराए, ‘हाम्रा लागि बरअब्बासलाई छोडिदेऊ!’ लूका 23:18। अनि जब पिलातसले सोधे, ‘त्यसो भए म येशूलाई के गरूँ?’ तिनीहरूले उग्र स्वरमा कराए, ‘उहाँलाई क्रूसमा टाँगियोस्।’ मत्ती 27:22। ‘के म तिमीहरूका राजालाई क्रूसमा टाँगिदिऊँ?’ पिलातसले सोधे, र पूजाहारीहरू तथा शासकहरूबाट यस्तो उत्तर आयो, ‘कैसरबाहेक हाम्रो कुनै राजा छैन।’ यूहन्ना 19:15। जब पिलातसले, ‘म यस धर्मी मानिसको रगतबाट निर्दोष छु’ भन्दै आफ्ना हात धोए, तब पूजाहारीहरू अज्ञानी भीडसँग मिलेर तीव्र आवेशका साथ घोषणा गर्न लागे, ‘यसको रगत हामीमाथि र हाम्रा सन्तानमाथि परोस्।’ मत्ती 27:24, 25।”

“यसरी यहूदी अगुवाहरूले आफ्नो छनोट गरे। तिनीहरूको निर्णय त्यस पुस्तकमा अभिलेखित भयो, जुन यूहन्नाले सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेको हातमा देखेका थिए, त्यो पुस्तक जुन कुनै मानिसले खोल्न सक्दैनथ्यो। आफ्नो सम्पूर्ण प्रतिशोधपूर्ण भावसहित यो निर्णय तिनीहरूका सामु त्यस दिन प्रकट हुनेछ, जब यहूदाको कुलका सिंहद्वारा यो पुस्तकको मोहोर खोलिनेछ।

यहूदी जातिले आफूहरू स्वर्गका विशेष प्रियजन हुन्, र परमेश्वरको मण्डलीको रूपमा सधैं उच्च स्थानमा प्रतिष्ठित रहनुपर्ने हो भन्ने विचारलाई अति प्रिय ठान्थे। उनीहरूले दाबी गरे, हामी अब्राहामका सन्तान हौं; र उनीहरूलाई आफ्नो सम्बृद्धिको आधार यति दृढ देखिन्थ्यो कि आफ्ना अधिकारहरूबाट उनीहरूलाई वञ्चित गर्न पृथ्वी र स्वर्ग दुवैलाई उनीहरूले चुनौती दिए। तर अविश्वासयोग्य जीवनद्वारा उनीहरू स्वर्गको दण्डादेशका लागि र परमेश्वरबाट पृथक् हुनका लागि आफूलाई तयार पारिरहेका थिए।

“दाखबारीको दृष्टान्तमा, जब ख्रीष्टले पूजाहारीहरूका सामु तिनीहरूको दुष्टताको पराकाष्ठास्वरूपको कार्य चित्रण गरिसक्नुभयो, तब उहाँले तिनीहरूलाई यो प्रश्न गर्नुभयो, ‘अतः जब दाखबारीका स्वामी आउँछन्, तिनले ती किसानहरूसित के गर्नेछन्?’ पूजाहारीहरूले ठूलो चासोका साथ त्यो कथावृत्त पछ्याइरहेका थिए, र विषयको सम्बन्ध आफ्नैसँग रहेको कुरालाई विचार नगरी तिनीहरूले जनतासँग मिलेर यसरी उत्तर दिए, ‘उहाँले ती दुष्ट मानिसहरूलाई अत्यन्तै दयनीयरीत्या नष्ट पार्नुहुनेछ, र आफ्नो दाखबारी अरू किसानहरूलाई जिम्मा दिनुहुनेछ, जसले उहाँलाई आफ्ना-आफ्ना समयमा फल चढाउनेछन्।’”

“अनजानेमै उनीहरूले आफ्नै विनाशको घोषणा गरेका थिए। येशूले तिनीहरूलाई हेर्नुभयो, र उहाँको भेदक दृष्टिको सामु उनीहरूले थाहा पाए कि उहाँले तिनीहरूका हृदयका गोप्य कुरा पढ्नुभएको थियो। उहाँको दिव्यता निःसन्देह सामर्थ्यका साथ तिनीहरूका सामु प्रकट भयो। ती खेतालाहरूमा उनीहरूले आफ्नै चित्र देखे, र अनायासै तिनीहरूले उद्गार गरे, ‘परमेश्वरले यस्तो हुन नदिनुहोस्!’”

गम्भीरतापूर्वक र खेदसहित ख्रीष्टले सोध्नुभयो, “के तिमीहरूले धर्मशास्त्रहरूमा कहिल्यै पढेनौ, ‘जुन ढुङ्गा निर्माण गर्नेहरूले अस्वीकार गरे, त्यही नै कुनाको शिरढुङ्गा भएको छ; यो प्रभुको काम हो, र यो हाम्रो आँखामा अचम्मको छ’? यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ, र त्यसका फलहरू फलाउने एउटा जातिलाई दिइनेछ। अनि जो कोही यस ढुङ्गामाथि ठेस लागेर खस्नेछ, ऊ टुक्रा-टुक्रा हुनेछ; तर जसको माथि यो खस्नेछ, त्यसलाई यसले धूलोपिठो पार्नेछ।”

यदि मानिसहरूले उहाँलाई ग्रहण गरेका भए, ख्रीष्टले यहूदी जातिमाथि आउने विनाशलाई टारिदिनुहुने थियो। तर डाह र ईर्ष्याले तिनीहरूलाई अडिग र कठोर बनायो। तिनीहरूले निश्चय गरे कि नासरतका येशूलाई मसीहको रूपमा ग्रहण गर्नेछैनन्। तिनीहरूले संसारको ज्योतिलाई अस्वीकार गरे, र त्यसपछि तिनीहरूको जीवन मध्यरातको अन्धकारजस्तै अन्धकारले घेरियो। अगमवाणी गरिएको विनाश यहूदी जातिमाथि आयो। तिनीहरूका आफ्नै उग्र वासनाहरूले, नियन्त्रणविहीन भई, तिनीहरूको सर्वनाश गराए। आफ्नो अन्ध क्रोधमा तिनीहरूले एक-अर्कालाई नष्ट गरे। तिनीहरूको विद्रोही, हठी अभिमानले तिनीहरूमाथि तिनीहरूका रोमी विजेताहरूको क्रोध ल्यायो। यरूशलेम नष्ट भयो, मन्दिर भग्नावशेषमा परिणत भयो, र त्यसको स्थान खेतजस्तै जोतियो। यहूदाका सन्तानहरू अत्यन्त भयङ्कर प्रकारका मृत्युहरूद्वारा नष्ट भए। लाखौंलाई बेचियो, ताकि तिनीहरूले अन्यजातीय देशहरूमा दासहरूको रूपमा सेवा गरून्।

“एक जातिका रूपमा यहूदीहरू परमेश्वरको उद्देश्य पूरा गर्न असफल भएका थिए, र दाखबारी तिनीहरूबाट खोसियो। तिनीहरूले दुरुपयोग गरेका विशेषाधिकारहरू, तिनीहरूले तुच्छ ठानेको कार्य, अरूहरूलाई सुम्पियो।”

“दाखबारीको दृष्टान्त केवल यहूदी राष्ट्रमा मात्र लागू हुँदैन। यसमा हाम्रो निम्ति पनि एउटा शिक्षा छ। यस पुस्ताको मण्डलीलाई परमेश्वरले महान् विशेषाधिकारहरू र आशिर्षहरू प्रदान गर्नुभएको छ, र उहाँ तिनअनुसारको प्रतिफलको अपेक्षा गर्नुहुन्छ।” Christ’s Object Lessons, 284–296.

योएलको पुस्तकले संसारको अन्त्यमा हुने पछिल्लो वर्षाको इतिहासलाई चिन्हित गर्दछ। पछिल्लो वर्षा प्रकाशको चौध अध्यायको तेस्रो स्वर्गदूतको परमेश्वरको अन्तिम चेतावनी सन्देश हो। यद्यपि पछिल्लो वर्षाले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, यसले जकरियाको सुनौलो तेल, अगिल्लो र पछिल्लो वर्षा, वेदीबाट आएको आगो, तथा अन्य प्रतीकात्मक निरूपणहरूद्वारा सूचित भएझैं, दिव्यता र मानवता बीचको सञ्चार-प्रक्रियालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। पछिल्लो वर्षा केवल एउटा सन्देश मात्र होइन, न त परमेश्वर र मानिसबीचको सञ्चार-प्रक्रिया मात्र हो; बरु यो परमेश्वरको वचनमा स्थापित बाइबल-अध्ययनको एकमात्र पवित्र पारिएको “कार्यविधि” पनि हो। त्यो कार्यविधि यशैयाको अध्याय अठ्ठाइसमा पाइने “हरफमाथि हरफ” हो।

प्राचीन तथा आधुनिक इस्राएलको आरम्भमा परमेश्वरले, “कृषकले,” इस्राएललाई “उजाडस्थानबाट” ल्याउनुभयो। चाहे त्यो मिश्रमा चार सय तीस वर्षको बन्धन होस् वा ५३८ देखि १७९८ सम्मका अन्धकार युगहरूको बन्धन, इस्राएललाई “उजाडस्थानबाट” निकालियो, किनकि “उजाडस्थान” दासत्व र बन्धनको प्रतीक हो। चाहे प्राचीन

शाब्दिक इस्राएल होस् वा आधुनिक आत्मिक इस्राएल, परमेश्वरले तिनीहरूलाई उजाडस्थानको बन्धनबाट छुटकारा दिनुभयो र “उहाँकै आफ्नै चुनिएको सम्पत्ति, प्रभुको दाखबारी” को रूपमा “स्थापित” गर्नुभयो, जसलाई याजकहरू र राजकुमारहरू हुन बोलाइयो, र जसलाई “परमेश्वरका वचनहरू” को प्रतिनिधित्व गर्ने विशेषाधिकारसहित “सुम्पिइयो।” प्राचीन इस्राएलका निम्ति ती “वचनहरू” व्यवस्था थिए, र आधुनिक इस्राएलका निम्ति व्यवस्था तथा अगमवाणीहरू दुवै हुन्।

“परमेश्वरले यस समय आफ्नो मण्डलीलाई, जसरी उहाँले प्राचीन इस्राएललाई बोलाउनुभएको थियो, त्यसरी नै पृथ्वीमा ज्योतिका रूपमा उभिन बोलाउनुभएको छ। सत्यको शक्तिशाली चिर्ने हतियारद्वारा, पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूद्वारा, उहाँले तिनीहरूलाई मण्डलीहरूबाट र संसारबाट अलग गर्नुभएको छ, ताकि तिनीहरूलाई आफ्नै निकट पवित्र सान्निध्यमा ल्याउन सकून्। उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो व्यवस्थाका भण्डारी बनाउनुभएको छ र यस समयका निम्ति भविष्यवाणीका महान् सत्यहरू तिनीहरूलाई सुम्पनुभएको छ। जसरी प्राचीन इस्राएललाई पवित्र ईश्वरीय वचनहरू सुम्पिएका थिए, त्यसरी नै यी संसारलाई सुनाइने एक पवित्र जिम्मेवारी हुन्। प्रकाश 14 का तीन स्वर्गदूतहरूले ती मानिसहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जसले परमेश्वरका सन्देशहरूको ज्योति ग्रहण गर्छन् र पृथ्वीको लम्बाइ र चौडाइभरि चेतावनी सुनाउन उहाँका प्रतिनिधिहरूका रूपमा अघि बढ्छन्।” टेस्टिमोनीज, खण्ड 5, 455.

आधुनिक इस्राएललाई पवित्र आत्माको शक्तिअन्तर्गत आफ्नो व्यक्तिगत अनुभवमा ख्रीष्टको चरित्र प्रकट गर्दै, पछिल्लो वर्षाको शक्तिद्वारा तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकार घोषणा गर्न नियुक्त गरिएको थियो। तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकार पछिल्लो वर्षाको उण्डेलाइको समयमा पूरा हुन्छ, त्यस्तो समयमा जब झूटा शान्ति र सुरक्षा सम्बन्धी पछिल्लो वर्षाको सन्देश बाबेलको दाखमद्यले मतवाला भएका मानिसहरूको एक वर्गद्वारा प्रचार गरिँदै हुन्छ। यी नै यशैयाका एप्रैमका मतवाला र योएलका दाखमद्य पिउनेहरू हुन्, जसका मुखबाट नयाँ दाखमद्य काटिएको छ। साँचो पछिल्लो वर्षाको सन्देश ग्रहण गर्नेहरू दानिएल, मिशाएल, हनन्याह र अजर्याहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, जसले बाबेलको भोजनलाई स्वर्गीय आहारका निम्ति अस्वीकार गरे। यी नै ती एक लाख चवालीस हजार हुन्, जसले मोशा र थुमाको गीत गाउँछन्, साथै दाखबारीको गीत पनि; किनकि दाखबारीको दृष्टान्त प्राचीन इस्राएलको वाचागत सम्बन्धको आरम्भमा मोशाको इतिहासमा पूरा भएको थियो, र प्राचीन इस्राएलको वाचागत सम्बन्धको अन्त्यमा थुमाको इतिहासमा फेरि पूरा भयो।

दाखबारीको गीत यसरी समाप्त हुन्छ कि नयाँ करारका जनहरू प्रभुसँग विवाहबन्धनमा बाँधिँदै गर्दा पहिलाको करारका जनहरूलाई उपेक्षा गरिन्छ। प्रभुले चालीस वर्षको उजाडस्थान-भ्रमणमा मरेका जनहरूलाई छोडेर गइदिनुभयो, र ठीक त्यही समयमा उहाँले यहोशूसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो, जब उहाँ मर्न लागेकाहरूलाई त्याग्नै हुनुहुन्थ्यो। प्रभु प्राचीन इस्राएललाई त्याग्नै हुनुहुन्थ्यो ठीक त्यही समयमा जब उहाँ ख्रीष्टियन मण्डलीसँग विवाहबन्धनमा बाँधिँदै हुनुहुन्थ्यो। अल्फा अथवा आरम्भको इतिहास मोशाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ र ओमेगा थुमाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। उनीहरूले दुवैले प्रतिनिधित्व गर्ने इतिहास दाखबारीको दृष्टान्तको इतिहास हो; यसरी यशैयाको दाखबारीको गीत यूहन्ना प्रकाशकको मोशा र थुमाको गीत हो।

हामी यी विचारहरूलाई अर्को लेखमा पनि निरन्तरता दिनेछौं।

“यी सिस्टर ह्वाइटका शब्दहरू होइनन्, तर प्रभुका शब्दहरू हुन्, र उहाँकी सन्देशवाहकले ती मलाई तपाईंहरूलाई दिनका लागि दिएकी छिन्। परमेश्वरले तपाईंहरूलाई अबदेखि उहाँको विपरीत उद्देश्यमा काम नगर्न आह्वान गर्नुहुन्छ। आफूलाई ख्रीष्टियन भनी दाबी गर्ने मानिसहरूका विषयमा धेरै निर्देशन दिइयो, तर तिनीहरूले सत्यको उन्नतिलाई आत्मा, वचन, र कर्मद्वारा प्रतिरोध गर्दै, शैतानका गुणहरू प्रकट गरिरहेका छन्, र निश्चय नै तिनीहरू त्यही मार्गमा हिँडिरहेका छन् जहाँ शैतानले तिनीहरूलाई डोर्‍याइरहेको छ। आफ्ना हृदयको कठोरतामा तिनीहरूले त्यस्तो अधिकार हत्याएका छन् जुन कुनै पनि प्रकारले तिनीहरूको होइन, र जुन तिनीहरूले प्रयोग गर्नु हुँदैन। महान् शिक्षक भन्नुहुन्छ, ‘म उल्ट्याउनेछु, उल्ट्याउनेछु, उल्ट्याउनेछु।’ ब्याटल क्रीकमा मानिसहरू भन्छन्, ‘परमप्रभुको मन्दिर, परमप्रभुको मन्दिर हामी हौं’ तर तिनीहरूले साधारण आगो

प्रयोग गरिरहेका छन्। तिनीहरूको हृदय परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा कोमल र विनीत बनाइएको छैन।”
Manuscript Releases, volume 13, 222.

“परमेश्वरको धैर्यको एउटा उद्देश्य छ, तर तिमीहरूले त्यसलाई निष्फल पारिरहेका छौ। उहाँले यस्तो अवस्थालाई आउन दिँदै हुनुहुन्छ, जसलाई तिमीहरू पछिबाट कुनै समय रोक्न चाहनेथियौ, तर त्यतिबेला धेरै ढिलो भइसकेको हुनेछ। परमेश्वरले एलियाहलाई निर्दयी र छलपूर्ण हजाएललाई सिरियामाथि राजा अभिषेक गर्न आज्ञा गर्नुभयो, ताकि ऊ मूर्तिपूजक इस्राएलका लागि एउटा कोरा बनोस्। कसले जान्दछ, परमेश्वरले तिमीहरूलाई तिमीहरूले प्रेम गर्ने ती छलहरूकै हवाला नदिनुहोला र? कसले जान्दछ, शान्तिको सुसमाचार हाम्रा अकृतज्ञ मण्डलीहरूलाई सुनाउने विश्वासी, दृढ र सत्य प्रचारकहरू सायद अन्तिम नै हुन् कि? हुन सक्छ, संहारकहरू पहिले नै शैतानको हातमुनि तालिम लिइरहेका छन् र केवल अझ केही ध्वजावाहकहरूको प्रस्थान पखिरहेका छन्, ताकि तिनीहरूको स्थान लिउन्, र झूटा अगमवक्ताको स्वरमा यसरी कराऊन्, ‘शान्ति, शान्ति,’ जबकि परमप्रभुले शान्तिको वचन बोल्नुभएको छैन। म विरलै रूँछु, तर अहिले मेरा आँखाहरू आँसुले धमिलिएका छन्; म लेखिरहँदा ती मेरा कागजमाथि झरिरहेका छन्। हुन सक्छ, अब चाँडै नै हामीकहाँ सबै अगमवाणीहरू अन्त्यमा पुग्नेछन्, र जस स्वरले मानिसहरूलाई जागृत पारेको थियो, त्यसले अबउप्रान्त तिनीहरूको शारीरिक निद्रालाई विचलित पार्नेछैन।”

“जब परमेश्वरले पृथ्वीमा आफ्नो अनौठो कार्य गर्नुहुनेछ, जब पवित्र हातहरूले सन्दूकलाई अब उप्रान्त बोक्नेछैनन्, तब हाय, त्यो प्रजामाथि पर्न आउनेछ। ओहो, काश, तैले, हो, तैले नै, आफ्नो यस दिनमा, तेरो शान्तिसँग सम्बन्धित कुराहरू चिनेको भएथिस्! ओहो, काश, हाम्रो प्रजा नीनवेजस्तै, आफ्नो सम्पूर्ण शक्तिसहित पश्चात्ताप गरोस् र आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले विश्वास गरोस्, ताकि परमेश्वरले तिनीहरूबाट आफ्नो प्रचण्ड क्रोध हटाइदिनुहोस्।” Testimonies, volume 5, 77.

“यदि तपाईं हृदयको हटलाई पाल्नुहुन्छ, र घमण्ड तथा आत्म-धार्मिकताका कारण आफ्ना दोषहरू स्वीकार गर्नुहुन्न भने, तपाईं शैतानका परीक्षाहरूका अधीनमा छोडिनुहुनेछ। जब प्रभुले तपाईंका त्रुटिहरू प्रकट गर्नुहुन्छ, तब यदि तपाईंले पश्चात्ताप गर्नुहुन्न वा स्वीकारोक्ति गर्नुहुन्न भने, उहाँको प्रबन्धले तपाईंलाई त्यही भूमिमाथि फेरि फेरि लैजानेछ। तपाईंलाई उही प्रकारका गल्तीहरू गर्न छोडिनेछ; तपाईं बुद्धिको अभावमा निरन्तर रहिरहनुहुनेछ, र पापलाई धार्मिकता, तथा धार्मिकतालाई पाप भन्नुहुनेछ। यी अन्तिम दिनहरूमा प्रबल हुने छलहरूको भीडले तपाईंलाई चारैतिरबाट घेर्नेछ, र तपाईंले अगुवा बदल्नुहुनेछ, अनि तपाईंले त्यसो गर्नुभएको छ भन्ने पनि थाहा पाउनुहुनेछैन।” Review and Herald, December 16, 1890.